

se află în state membre/terțe diferite?

- 3) În funcție de răspunsul la primele două întrebări, în care dintre cele trei state membre ale Uniunii Europene trebuie să se realizeze declararea și, respectiv, achitarea taxei pe valoarea adăugată aferente prestațiilor de servicii?
- 4) Directiva TVA și principiul evitării dublei impuneri se opun unei reglementări fiscale naționale, precum prevederile articolului 307 din Legea nr. 227/2015, în cadrul căreia:
- A) organele fiscale naționale din statul prestatorului pot califica serviciile transfrontaliere prestate de o persoană impozabilă dintr-un stat membru UE (P1 studio de videochat), constând în furnizare (cesiune) de conținut digital de tipul celui prezentat în litigiul principal către o persoană impozabilă din alt stat membru (P2), prin intermediul unei platforme online de live streaming aflate în alt stat (P3), drept servicii de acordare a accesului la un eveniment de divertisment, în înțelesul dispozițiilor articolului 53 din Directiva TVA, cu consecința colectării și achitării la bugetul de stat a TVA aferente acestor servicii în statul în care își are sediul principal prestatorul, în condițiile în care, anterior, aceleași servicii menționate mai sus au fost încadrate de către organele fiscale din statul în care se află beneficiarul serviciilor (P2), prin act administrativ fiscal rămas definitiv prin neatacare la instanța judecătorească, drept prestări de servicii intracomunitare aflate sub incidența regulii generale prevăzute de articolul 44 din Directiva TVA? Este posibilă realizarea, de către organele fiscale ulterior sesizate sau autosesizate dintr-un stat, a unei alte calificări juridice a serviciilor transfrontaliere ce fac obiectul inspecției fiscale în acest stat, decât calificarea juridică deja realizată pentru aceleași servicii, printr-un act administrativ fiscal rămas definitiv prin neatacare la instanța de judecată, de organele fiscale din alt stat, inițial sesizate sau autosesizate, situație care are ca efect dubla impunere în materie de TVA, sau organele fiscale care sunt ulterior sesizate sau autosesizate sunt legate de calificarea juridică realizată serviciilor transfrontaliere respective care a fost făcută de organele fiscale inițial investite cu această problemă și care a rămas definitivă prin necontestare, fără a o putea modifica?
- B) În funcție de răspunsul la întrebările anterioare, care este locul prestării serviciilor în înțelesul Directivei TVA și [al] principiului evitării dublei impuneri într-o situație cum este cea din litigiul principal?

⁽¹⁾ JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2011, L 77, p. 1).

Cerere de decizie preliminară formulată de către Curtea de Apel Ploiești (România) la data de 10 februarie 2023 – procedură penală împotriva C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G., M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P., B.I.I.

(Cauza C-74/23, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. Serviciul Teritorial Brașov)

(2023/C 205/26)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Ploiești

Apelant

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov

Inculpați

C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G., M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P., B.I.I.

Parte civilă

Unitatea Administrativ Teritorială Județul Brașov

Persoane interesate

C. M., C. A., C. Al.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 TUE, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 4 [alineatul (3)] TUE, coroborate cu articolul 325 alineatul (1) TFUE și cu articolul 2 alineatul (1) din Convenția PIF ⁽¹⁾ și cu articolul 2 și articolul 12 din Directiva PIF ⁽²⁾, precum și cu Directiva 2004/18/CE privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, cu referire la principiul consacrării unor sancțiuni efective și disuasive în cazuri de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene ⁽³⁾, toate cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei ⁽⁴⁾, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei situații juridice precum cea incidentă în litigiul principal, în care acuzații solicită aplicarea principiului legii penale mai favorabile în situația în care o decizie a instanței constituționale naționale a declarat neconstituțional un text de lege privind întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (decizia din anul 2022), invocând pasivitatea legiuitorului, care nu a intervenit pentru punerea în acord a textului legal cu o altă decizie a aceleiași instanțe constituționale, pronunțată în urmă cu patru ani față de cea din urmă decizie (decizia din anul 2018) – timp în care jurisprudența instanțelor de drept comun formată în aplicarea celei dintâi decizii se stabilise deja în sensul subzistenței textului respectiv, în forma înțeleasă ca urmare a celei dintâi decizii a instanței constituționale –, cu consecința practică a reducerii la jumătate a termenului de prescripție pentru toate faptele penale cu privire la care nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare anterior celei dintâi decizii a instanței constituționale și a încetării pe cale de consecință a procesului penal față de acuzații în cauză?
- 2) Articolul 2 TUE privind valorile statului de drept și respectarea drepturilor omului într-o societate caracterizată prin justiție și articolul 4 [alineatul (3)] TUE privind principiul cooperării loiale dintre Uniune și statele membre, cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei sub aspectul angajamentului de asigurare a caracterului eficient al sistemului judiciar român, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, consacrând principiul legii penale mai favorabile, trebuie interpretate, cu privire la sistemul judiciar intern în ansamblul său, în sensul că se opun unei situații juridice precum cea incidentă în litigiul principal, în care acuzații solicită aplicarea principiului legii penale mai favorabile, în situația în care o decizie a instanței constituționale naționale a declarat neconstituțional un text de lege privind întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (decizia din anul 2022), invocând pasivitatea legiuitorului, care nu a intervenit pentru punerea în acord a textului legal cu o altă decizie a aceleiași instanțe constituționale, pronunțată în urmă cu patru ani față de cea din urmă decizie (decizia din anul 2018) – timp în care jurisprudența instanțelor de drept comun formată în aplicarea celei dintâi decizii se stabilise deja în sensul subzistenței textului respectiv, în forma înțeleasă ca urmare a celei dintâi decizii a instanței constituționale –, cu consecința practică a reducerii la jumătate a termenului de prescripție pentru toate faptele penale cu privire la care nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare anterior celei dintâi decizii a instanței constituționale și a încetării pe cale de consecință a procesului penal față de acuzații în cauză?
- 3) În caz afirmativ și numai dacă nu se poate da o interpretare conformă cu dreptul Uniunii Europene, principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia instanțele naționale de drept comun sunt ținute de deciziile curții constituționale naționale și de deciziile obligatorii ale instanței supreme naționale și nu pot, din acest motiv și cu riscul săvârșirii unei abateri disciplinare, să lase neaplicată din oficiu jurisprudența rezultată din deciziile menționate, chiar dacă ele consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, că această jurisprudență este contrară în principal cu articolul 2 TUE, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 4 [alineatul (3)] TUE, coroborate cu articolul 325 alineatul (1) TFUE, toate cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum în situația din litigiul principal?

⁽¹⁾ Convenție elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO 1995 C 316, p. 49, Ediție specială 19/vol. 12, p. 51).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO 2017 L 198, p. 29).

⁽³⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004 L 134, p. 114, Ediție specială 06/vol. 8, p. 116).

⁽⁴⁾ Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială, 11/vol. 51, p. 55).